

Knjiga Barbare En Brenan *Ruke koje leče: vodič kroz terapiju bioenergijom* uživanje je za osobu širokih pogleda koja je voljna da ih proširi van domašaja „realnog” u našem svakodnevnom razumevanju i znanju. Barbara En Brenan ima mnogo zasluga za to pošto ima osnovu u fizici, praksu u podučavanju u više tehnika i, konačno, postigla je da je smatraju najverovatnije najboljim spiritualnim lekarom (ne psihijatrom) u zapadnom delu sveta. Ova knjiga je obavezna za sve lekare koji žele da budu još bolji i za sve koji pružaju zdravstvenu zaštitu; ona je nadahnuće za sve koji žele da shvate istinsko ljudsko biće iza onoga što se „vidi očima” i poklon svim pripadnicima pokreta nju ejdž koji se bore da razumeju i razaberu pitanja života i smrti.

ELIZABET KJUBLER ROS

NASLOV ORIGINALA:

Barbara Ann Brennan

Hands of Light: A Guide to Healing Through the Human Energy Field

Copyright © 1987 by Barbara A Brennan.

Author photo copyright © 1988 by Susan Oristaglio.

This translation published by arrangement with Bantam Books, an imprint of Random House, a division of Penguin Random House LLC.

Za izdanje na srpskom jeziku © Publik praktikum 2020

ZA IZDAVAČA:

Marko Sabovljević

GLAVNI I ODGOVORNI UREDNIK:

Marina Sabovljević

PREVOD:

Tatjana Milosavljević

LEKTURA I KOREKTURA:

Milica Rakić

DIZAJN KORICE:

Siniša Subotić

ŠTAMPA:

Alpha print, Zemun

TIRAŽ:

1000

IZDAVAČ:

Publik praktikum

Dobrovoljačka 10/I, Zemun

office@publikpraktikum.rs

011/4202 544; 011/4202 545

Sva prava su zadržana. Nijedan deo ove knjige ne sme se kopirati ni prenositi u bilo kom obliku ili bilo kojim sredstvima, elektronskim ili mehaničkim, uključujući fotokopiranje, snimanje ili bilo koji sistem za skladištenje i pretraživanje informacija, bez pismenog odobrenja izdavača.

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

ISBN 978-86-6035-721-4
COBISS.SR-ID 283905036

BARBARA EN BRENNAN

DŽOZ A. SMIT (ILUSTRATOR)

RUKE KOJE LEČE

VODIČ KROZ LEČENJE BIOENERGIJOM

HARMONIA

Ova knjiga je posvećena svim putovanjima po stazama povratka.

Ljubav je lice i telo univerzuma. Ona je vezni materijal svemira, ona je tvar od koje smo stvoreni. Ljubav je iskustvo bića koje je kompletno i povezano sa sveopštim duhom.

Svaka patnja izazvana je iluzijom o razdvajanju iz koje se rađaju strah i mržnja prema samome sebi, što, konačno, izaziva bolest.

Vi ste gospodar svog života. Možete da uradite mnogo više od onoga što mislite da biste mogli, uključujući i to da sami sebe izlečite od „bolesti u završnoj fazi”.

Jedina stvarna „bolest u završnoj fazi” jeste ljudsko postojanje. A ljudski postojati nije ni najmanje „završna faza”, jer smrt je prosto samo prelazak u drugi nivo postojanja.

Želim da vas ohrabrim da zakoračite van uobičajenih „granica” svog života i počnete da gledate sebe drugačijim očima. Želim da vas ohrabrim da živite na ivici vremena, da dopustite sebi da se ponovo rađate svakog minuta.

Želim da vas ohrabrim da dozvolite da vaše životno iskustvo polako dobija oblik.

SADRŽAJ

PREDGOVOR.	11
PRVI DEO ŽIVOT NA PLANETI ENERGIJE.	13
<i>Glava 1</i> ISKUSTVO U LEČENJU	15
<i>Glava 2</i> KAKO KORISTITI OVU KNJIGU	22
<i>Glava 3</i> NAPOMENA O OBUČAVANJU ZA VOĐSTVO I NJEGOVOM JAČANJU	27
DRUGI DEO LJUDSKA AURA	33
<i>Uvod</i> LIČNO ISKUSTVO	35
<i>Glava 4</i> PARALELE IZMEĐU TOGA KAKO MI VIDIMO SEBE I STVARNOST I ZAPADNJAČKIH NAUČNIH GLEDIŠTA.	38
<i>Glava 5</i> ISTORIJA NAUČNIH ISTRAŽIVANJA LJUDSKOG ENERGETSKOG POLJA.	49
<i>Glava 6</i> UNIVERZALNO ENERGETSKO POLJE	58
<i>Glava 7</i> LJUDSKO ENERGETSKO POLJE ILI LJUDSKA AURA.	63
TREĆI DEO PSIHODINAMIKA I LJUDSKO ENERGETSKO POLJE	99
<i>Uvod</i> TERAPEUTSKO ISKUSTVO	101
<i>Glava 8</i> LJUDSKI RAST I RAZVOJ U AURI	102
<i>Glava 9</i> PSIHOLOŠKA FUNKCIJA SEDAM GLAVNIH ČAKRI.	114
<i>Glava 10</i> ČAKRA ILI DIJAGNOZA ENERGETSKOG CENTRA	126
<i>Glava 11</i> OPAŽANJE AURA TOKOM TERAPIJSKIH SEANSI	136
<i>Glava 12</i> ENERGETSKI BLOKOV I ODBRAMBENI SISTEMI U AURI.	150
<i>Glava 13</i> OBRASCI AURA I ČAKRI KOD GLAVNIH KARAKTERNIH STRUKTURA	158
ČETVRTI DEO OPAŽAJNA SREDSTVA ISCELITELJA	183
<i>Uvod</i> UZROK BOLESTI	185
<i>Glava 14</i> ODVAJANJE OD REALNOSTI	187
<i>Glava 15</i> OD ENERGETSKOG BLOKA DO FIZIČKE BOLESTI.	190
<i>Glava 16</i> PROCES LEČENJA, PREGLED	200
<i>Glava 17</i> DIREKTAN PRISTUP INFORMACIJI.	208
<i>Glava 18</i> UNUTRAŠNJA VIZIJA	213
<i>Glava 19</i> VISOKA SLUŠNA PERCEPCIJA I KOMUNIKACIJA S DUHOVNIM UČITELJIMA	226
<i>Glava 20</i> HEJOANOVA METAFORA REALNOSTI	236
PETI DEO DUHOVNO LEČENJE.	243
<i>Uvod</i> VAŠE ENERGETSKO POLJE JE VAŠE ORUĐE	245
<i>Glava 21</i> PRIPREMANJE ZA LEČENJE	247
<i>Glava 22</i> PUN SPEKTAR LEČENJA	264
<i>Glava 23</i> LEČENJE BOJOM I ZVUKOM	307
<i>Glava 24</i> LEČENJE TRANSTEMPORALNIH TRAUMA.	315

ŠESTI DEO	SAMOLEČENJE I DUHOVNI ISCELITELJ	325
<i>Uvod</i>	PREOBRAŽAJ I ODGOVORNOST PREMA SEBI	327
<i>Glava 25</i>	LICE NOVE MEDICINE: PACIJENT POSTAJE ISCELITELJ	328
<i>Glava 26</i>	ZDRAVLJE, IZAZOV DA BUDETE ONO ŠTO STE	339
<i>Glava 27</i>	KAKO POSTATI ISCELITELJ	347
IZRAZI ZAHVALNOSTI.		359
O AUTORKI		360
O AUTORU LIKOVNIH PRILOGA.		360

PREDGOVOR

Sada je novo doba i, da parafraziramo Šekspira, „toliko je stvari između neba i zemlje nepoznatih čoveku”. Ova knjiga se obraća onima koji se trude da sami proniknu u svoje fizičke i emotivne procese van okvira klasične medicine. Njena suština je umetnost lečenja fizičkim i metafizičkim metodama. Ona otvara nove dimenzije razumevanja koncepata psihosomatskog identiteta koje su nam prvi put predstavili Vilhelm Rajh, Volter Kenon, Franc Aleksander, Flanders Danbar, Bar i Nortrop, a potom i mnogi drugi istraživači oblasti psihosomatike.

Knjiga u prvom delu sadrži opis iskustava u lečenju i istoriju naučnih istraživanja polja ljudske bioenergije i aure. Delo je jedinstveno jer povezuje psihodinamiku i polje ljudske energije. Ono opisuje i promene u polju energije povezujući ih s funkcijama jedinke.

Drugi deo knjige određuje uzroke bolesti koji su zasnovani na metafizičkim konceptima, a potom povezani s poremećajima energije u auri.

Knjiga je pisana na osnovu subjektivnih iskustava autora koji je naučno obučan i kao fizičar i kao psihoterapeut. Kombinacija objektivnog znanja i subjektivnog iskustva stvara jedinstven metod širenja svesti iza granica objektivnog znanja.

Onima koji prihvate takav pristup knjiga nudi izuzetno bogat materijal, iz kojeg može da se nauči, iskusi i pomoću kojeg mogu da budu vršeni i eksperimenti. Onima koji mnogo prigovaraju preporučio bih samo da razmisle o pitanju: „Da li je moguće postojanje tog novog vidika koji je izvan logičnog i objektivnog naučnog eksperimenta?” Od sveg srca preporučujem ovu knjigu svima koji su željni saznanja o fenomenu života na fizičkom i metafizičkom nivou. Ona je plod višegodišnjeg velikog truda i predstavlja razvoj ličnosti pisca i njegovih posebnih sposobnosti u terapiji. Čitalac će zakoračiti u zadivljujuću oblast prepunu čuda.

Gospođi Brenan treba odati priznanje zbog hrabrosti u iznošenju i subjektivnih i objektivnih iskustava pred svet.

Dr Džon Pjerakos,
Institut „CORE Energetics”,
Njujork

PRVI DEO

ŽIVOT NA PLANETI ENERGIJE

*Tvrdim da je kosmičko osećanje pobožnosti najjači i
najplemenitiji podsticaj naučnom istraživanju.*

ALBERT AJNŠTAJN

ISKUSTVO U LEČENJU

Tokom godina, dok sam obavljala praksu iscelitelja, imala sam zadovoljstvo da radim s mnogo divnih ljudi. Navješću nekoliko njih i njihove priče, koje ispunjavaju dan u životu terapeuta.

Moj prvi pacijent jednog oktobarskog dana 1984. godine bila je žena u kasnim dvadesetim po imenu Dženi. Dženi je živahna učiteljica, visine oko 165 centimetara, krupnih plavih očiju i tamne kose. Prijatelji je znaju kao „svetloljubičastu damu” zato što voli tu boju i stalno je nosi. Dženi honorarno radi i kao cvečarka i pravi predivne cvetne aranžmane za venčanja i druge proslave. U to vreme bila je već nekoliko godina udata za uspešnog muškarca koji se bavio reklamama. Nekoliko meseci ranije Dženi je imala pobačaj i nije mogla ponovo da zatrudni. Kad se obratila svom lekaru želeći da sazna zašto ne može da ostane u drugom stanju, saopštili su joj loše vesti. Posle više testova i konsultacija s nekoliko drugih doktora opšte mišljenje je bilo da, što je moguće pre, treba hirurški da joj odstrane matericu. U materici, na mestu gde je u trudnoći počela da se razvija placenta, nalazile su se patološke ćelije. Dženi je bila van sebe od izbežumljenosti. Ona i njen muž čekali su da se prvo materijalno srede, pa da misle na proširenje porodice. Sada, kako se činilo, za to nije bilo šanse.

Kad je Dženi prvi put došla kod mene, u avgustu te godine, nije mi rekla ništa od te lekarske priče. Samo je kazala: „Potrebna mi je vaša pomoć. Recite mi šta vidite u mom telu. Moram da donesem jednu važnu odluku.”

Na prvoj terapijskoj seansi ispitala sam do tančina njeno energetsko polje, ili auru, koristeći svoj „visok osećaj percepcije” (VOP). U materici, na donjoj levoj strani, „videla” sam neke patološke ćelije. U isto vreme „videla” sam okolnosti oko pobačaja. Patološke ćelije nalazile su se tamo gde je bila pričvršćena placenta. Takođe sam „čula” reči kojima je objašnjeno Dženino stanje i kazano šta u vezi s tim treba činiti. To što sam čula bilo je da je Dženi potrebno da uzme mesec dana slobodno, da ode na obalu, uzima posebne vitamine, drži specijalnu dijetu i svakodnevno meditira, provodeći najmanje dva sata dnevno sama. Zatim, posle mesec dana samo-lečenja, treba da se vrati u normalan medicinski svet i ponovo se podvrgne testovima. Rečeno mi je da je terapija potpuna i da nije potrebno da se Dženi vraća. Tokom terapije sam primila informaciju o njenom psihološkom ponašanju i tome kako se ono odražava na njenu nesposobnost da samu sebe izleči. Dženi je sebe okrivljavala za pobačaj. Rezultat je bio produženi stres koji je ona nametnula sebi i koji

je njeno telo sprečavao da se oporavi od pobačaja. Rečeno mi je (a to je te-
žak deo za mene) da Dženi ne treba da
ide kod lekara najmanje mesec dana
jer različite dijagnoze i pritisci da se
operiše i izvadi matericu umnogome
pridonose stresu. Srce joj se cepalo
zato što je toliko želela dete. Kad je
izašla iz moje kancelarije, nekako joj
je laknulo i rekla je da će razmisliti o
svemu što se desilo tokom terapeut-
ske seanse.

U oktobru, kad je Dženi došla po-
novno, prvo me je čvrsto zagrlila i po-
klonila mi toplu pesmu koju je, u znak
zahvalnosti, napisala. Njeni medicin-
ski testovi bili su normalni. Avgust je
provela čuvajući decu prijatelja na
ostrvu Fajer. Držala se određene vr-
ste ishrane, uzimala vitamine i dobar
deo vremena provodila sama vežba-
jući samoisceljenje. Odlučila je da sa-
čeka još nekoliko meseci, a onda da
ponovo pokuša da ostane u drugom
stanju. Posle godinu dana čula sam da
je Dženi rodila zdravog dečaka.

Moj drugi pacijent tog oktobar-
skog dana bio je Hauard. On je otac
Meri, koju sam lečila izvesno vreme
pre toga. Meri je imala treću grupu na
papatestu (predkancerozno stanje),
koja je nestala posle otprilike šest se-
ansi. Od tada, evo već nekoliko godina,
papatest je normalan. Meri, koja je i
sama bolničarka, osnovala je organi-
zaciju koja na modernim osnovama
obučava bolničarke i omogućava im
da se zaposle u Filadelfiji. Hauard je
dolazio na terapiju nekoliko meseci.
Bio je penzionisani fizički radnik.
Divna je osoba za terapijski rad. Kad

je prvi put došao kod mene, bio je siv
i imao je stalne bolove u predelu srca.
Bilo mu je teško da pređe preko sobe
a da se ne umori. Posle prve seanse se
zarumeneo i bolovi su nestali. Posle
dva meseca, s jednom terapijskom
seansom nedeljno, mogao je ponovo
da igra. Meri i ja smo radile zajedno,
kombinujući terapiju rukama i leko-
vito bilje koje su mu propisali u In-
stitutu za prirodnu medicinu kako bi
mu se očistile arterije. Tog dana kad
je došao kod mene, nastavila sam da
uravnotežujem i jačam njegovo polje. I
prema nalazu njegovog lekara i prema
rečima prijatelja, poboljšanje njego-
vog zdravlja bilo je očividno.

Još jedan pacijent koji me je pose-
tio tog dana bio je Ed. Kod mene je do-
šao prvi put zato što je imao problem
s pokretljivošću. Zglobovi na rukama
su mu postajali sve slabiji. Takođe je
osećao bolove pri orgazmu tokom pol-
nog odnosa. Već duže vreme je osećao
slabost u leđima, a sada je ona narasla
do te mere da u rukama nije mogao
da nosi gotovo ništa, čak ni nekoliko
sudova. Na prvoj terapijskoj seansi
kod mene „videla” sam iz njegovog au-
ričnog polja da mu je trtična kost bila
povređena kad je imao oko 12 godina.
U to doba imao je velikih teškoća sa
seksualnim nagonima koji su se pro-
budili u pubertetu. Nezgodna je sve to
umanjila i njemu je bilo lakše.

Edova trtična kost je pomerena
ulevo i nije mogla da se vrati u nor-
malan položaj, iz kog bi učestvovao u
protoku cerebralne kičmene tečnosti
njenim prirodnim putem. To je prou-
zrokovalo veliki disbalans i slabljenje

njegovog celog energetskog sistema. Sledeći korak degenerativnog procesa bio je slabljenje donjeg dela leđa, zatim srednjeg i, konačno, gornjeg dela kičme. Svaki put kad bi gubio snagu zbog sve slabijeg protoka u jednom delu tela, u Edu je drugi deo organizma pokušavao da nadoknadi tu slabost. U zgolobovima ruku stvorena je prevelika napetost i oni su na kraju podlegli i postali i sami slabi. Ceo taj proces trajao je godinama.

Ed i ja smo prošli kroz uspešan terapijski proces od nekoliko meseci. Prvo smo radili na protoku energije koji je imao da pomeri trtičnu kost, ponovo je poveže, a onda kroz to poveća ravnotežu u celom telu. Malo-pomalo, sva Edova snaga se povratila. Tog poslepodneva jedini simptom koji je ostao bila je mala slabost u zglobu leve ruke. Ipak, pre nego što sam krenula da to rešim ponovo sam uravnotežila i ojačala celo Edovo energetsko polje. Potom sam posvetila dodatno vreme da propustim isceljujuću energiju ka njegovom ručnom zglobu.

Poslednji pacijent koji mi je došao tog dana bila je Mjuriel, umetnica koja je bila supruga poznatog hirurga. To joj je bila treća seansa. Tri nedelje ranije pojavila se u mojoj kancelariji s mnogo uvećanom štitnom žlezdom. Na prvoj seansi iskoristila sam svoj „visoki osećaj percepcije” (VOP) kako bih dobila informacije o zdravstvenom stanju Mjuriel. Mogla sam da vidim da štitna žlezda nije uvećana zbog kancera i da će moći da se smanji tokom dve seanse uz paralelno uzimanje lekova koje su doktori prepisali. Videla

sam da nije potrebna nikakva hirurška intervencija. Mjuriel mi je potvrdila da je već bila kod nekoliko lekara koji su joj davali lekovi za smanjenje štitne žlezde. Oni su joj rekli da će ti lekovi delom uticati na problem, ali da je ipak potrebno da se operiše i da postoji mogućnost da je reč o kanceru. Operacija je bila zakazana za nedelju posle naše druge seanse. Između prve i druge seanse odredila sam jednu nedelju „odmora”. Kad je otišla kod doktora, rečeno joj je da nema potrebe za operacijom. Lekari su bili iznenađeni. Vratila se tog dana da se uveri da li je potpuno zdrava. Bila je.

Kako se odigravaju ovi naizgled čudesni događaji? Šta ja to činim da bih pomogla tim ljudima? Proces koji koristim ja zovem *polaganje ruku, terapija verom* ili *duhovna terapija*. To ni najmanje nije tajanstveni proces, već vrlo jasan, iako često komplikovan. To je procedura koja podrazumeva uravnoteženje energetskog polja, koje ja zovem ljudsko energetsko polje (LJEP) i koje postoji oko svakog od nas. Svi mi imamo svoje energetsko polje ili auru koja nas okružuje i prožima se s fizičkim telom. To energetsko polje usko je povezano sa zdravljem. Visoki osećaj percepcije (VOP) jeste način na koji se, van granica ljudskih čula, mogu uočiti stvari. Njime neko može da vidi, čuje, omiriše, okusi i dotakne sve što normalno ne može biti opaženo. Visoki osećaj percepcije je tip „viđenja” kojim možete uočiti sliku u mislima, ne koristeći se svojim normalnim čulom vida. To nije mašta. To je nešto što se opisuje kao vidovitost. VOP otkriva

dinamični svet struje koja deluje uzajamno sa životom kroz energetsko polje oko svih stvari i kroz njih. Najveći deo svog života ja sam u sprezi sa živim morem energije u kojoj egzistiramo. Kroz tu spregu otkrila sam da nas ta energija podržava, hrani, daje nam život, jedan drugog osećamo njim, od nje smo stvoreni, ona se stvara iz nas.

Moji pacijenti i moji studenti me pitaju kad sam prvi put videla energetsko polje oko ljudi. Kad sam prvi put videla da je ono koristan alat? Kako je to imati sposobnost da se uoče stvari van normalnih granica ljudskih čula? Da li u meni postoji nešto posebno ili je to nešto što se može naučiti? Ako je ovo drugo, šta oni treba da rade da bi proširili sopstvene granice percepcije i kako je to vredno za njihov život? Da bih odgovorila na ta pitanja kako valja, moram da se vratim na početak. Odrasla sam na farmi u Viskonsinu. Kako u blizini nije bilo mnogo dece za igru, veliki deo vremena bila sam sama. Sate bih provodila u šumi, sama, sedeći savršeno mirno i čekajući da mi životinje priđu. Vežbala sam da se stopim sa okolinom. Tek mnogo kasnije počela sam da shvatam značenje te tišine i tog čekanja. U tim potpuno tihim trenucima u šumi zakoračila sam u stanje proširene svesti u kom sam mogla da uočavam stvari izvan normalnih ljudskih granica iskustva. Sećam se da sam znala, i zatvorenih očiju, na kom se mestu nalazi svaka životinja. Mogla sam da osetim njihov položaj. Kad sam vežbala da zatvore-nih očiju idem kroz šumu, osećala sam

drveće mnogo pre nego što bih mogla da ga dotaknem rukama. Shvatila sam da je drveće mnogo šire nego što se može videti običnim pogledom. Drveće ima polja životne energije oko sebe i ja sam ih osećala. Otkrila sam da sve ima oko sebe energetsko polje, koje izgleda nekako kao svetlost sveće. Takođe sam počela da primećujem da je sve povezano tim energetskim poljem i da nema prostora koji postoji bez tog omotača. Sve, uključujući i mene, živi u moru energije.

Za mene to nije bilo uzbudljivo otkriće. Bilo je prosto moje iskustvo, prirodno kao što je prirodno videti nevericu kako gricka žir na grani. Nikad nisam ta iskustva formulisala u obliku neke teorije o tome kako i na čemu se zasniva svet. Prihvatila sam ih kao savršeno prirodna, smatrajući da ih svako doživljava i ima, pa sam stoga zaboravila na njih.

Kako sam rasla, sve ređe sam išla u šumu i u pubertetu sasvim prestala. Počelo je da me zanima kako stvari funkcionišu i zašto su takve kakve jesu. Postavljala sam pitanja o svemu u želji da pronađem neki red i shvatim način na koji svet funkcionise. Otišla sam na koledž, magistrirala u oblasti fizike atmosfere, a onda radila za *Nasu* kao istraživač nekoliko godina. Kasnije sam prošla usavršavanje i postala instruktor. Mnogo godina sam radila kao instruktor i tek kad sam počela da opažam boje oko glava ljudi, setila sam se iskustava koja sam doživljavala kao dete boraveći u šumi. Shvatila sam da su ta iskustva bila začeci visokog osećaja percepcije, ili

vizija vidovitosti. Ta predivna i tajna iskustva iz detinjstva konačno su me dovela do dijagnostikovanja i lečenja teških oboljenja.

Kad pogledam unazad, vidim šemu razvoja svojih sposobnosti još od samog rođenja. Kao da me je u životu vodila neka nevidljiva ruka kroz svako iskustvo, korak po korak, baš nalik prolasku kroz školu – školu života.

Iskustvo u tim šumama pomoglo mi je da proširim granice čula. Onda mi je školovanje na univerzitetu pomoglo u razvoju logičkog razmišljanja. Usavršavanje posle magistriranja otvorilo mi je oči i srce prema humanističkim naukama. Konačno, moj duhovni razvoj (o čemu ću govoriti kasnije) dao je mojim neobičnim iskustvima dovoljno uverljivosti, na osnovu koje mi se misao razvila u meri dovoljnoj da ih prihvatim kao „stvarne”. Onda sam počela da stvaram ram u okviru kojeg je valjalo razumeti ta iskustva. Polako, visoki osećaj percepcije i ljudsko energetsko polje postali su sastavni delovi mog života.

Čvrsto sam ubeđena da oni mogu postati deo života svakoga od nas. Da bi se razvio VOP, potrebno je ući u prošireno stanje svesti. Postoji mnogo načina da se to učini. Meditacija je vrlo brzo postala najpoznatiji. Meditacija može da se praktikuje u više oblika; važno je da pronađete onaj koji vama najviše odgovara. Kasnije ću u knjizi predložiti neke meditacije koje se preporučuju, tako da možete da izaberete. Takođe sam otkrila da u stanje proširene svesti možete ući trčanjem, šetanjem, pecanjem, sedenjem

na peskovitom uzvišenju i posmatranjem talasa kako dolaze i odlaze ili sedenjem u šumi, baš kao što sam ja činila kad sam bila dete. Kad radite nešto od toga, da li to nazivate meditacijom, sanjarenjem ili nekako drugačije? U svemu je najvažnije da sebi date vremena da oslušujete u sebi – vremena da stišate bučni um koji neprestano govori o tome šta treba da uradite, kako ćete izaći kao pobednik iz neke rasprave, šta je trebalo da učinite, šta nije u redu s vama itd. Kad je to neprekidno brbljanje isključeno, čitav nov svet divne skladne stvarnosti otvara se pred vama. Počinjete da se stapate sa okolinom, kao što sam i ja činila u šumama. U isto vreme, vaša individualnost nije izgubljena, samo je ojačana.

Proces prožimanja sa onim što nas okružuje drugi je način na koji bi se mogla opisati svest iskustva van granica. Na primer, zamislite sveću i njen plamen. Obično sebe identifikujemo kao telo (vosak i fitilj) sa sveću (plamen). Kada uđemo u stanje proširene svesti, sebe uočavamo i kao svetlost koja dolazi iz plamena. Gde svetlost počinje i gde se plamen završava? Izgleda da postoji ta linija, ali kad pogledate izbliza, gde je ona tačno? Plamen je potpuno prožet svetlošću. Da li svetlost u sobi koja ne dolazi od sveće (more energije) prožima plamen? Prožima. Gde svetlost u sobi počinje, a svetlost iz sveće prestaje? Prema fizici, ne postoji ograničenje svetlosti sveće; ona odlazi u beskonačnost. Gde je onda naša poslednja granica? Moje iskustvo visokog osećaja percepcije

koje je proizašlo iz stanja proširene svesti govori da ne postoji granica. Što više širim svoju svest, to mi se više širi visoki osećaj percepcije, to sam sposobnija da vidim realnost koja je već tu, ali je ranije bila van moje granice percepcije. Što mi se više širi VOP, na moje vidike dolazi više stvarnosti. U početku sam mogla samo da vidim, nejasno, energetska polja oko stvari: širila su se na svega šest i po ili malo više centimetara. Što sam više napredovala, mogla sam da vidim da se polje širi dalje i da je očigledno od delikatnije supstance, ili bar manje intenzivne svetlosti. Svaki put kad bih pomislila da sam pronašla tu granicu, na sledećoj seansi bih otkrila da se ona širi. Gde je linija? Došla sam do zaključka da bi bilo mnogo lakše da se kaže kako postoje samo slojevi; sloj plamena, zatim svetlosti u plamenu, zatim svetlosti u sobi. Svaku liniju tog sloja je teže prepoznati. Percepcija svakog daljeg spoljašnjeg sloja zahteva stanje mnogo šire svesti i pojačanog VOP-a. Kako se vaše stanje svesti širi, svetlost koju ste ranije videli kao nejasnu počinje da biva jasnija i daleko oštrije ocrtana.

Dok sam polako razvijala visok osećaj percepcije tokom godina, zapisivala sam svoja zapažanja. Veliki deo njih dešavao se tokom petnaest godina, koliko sam radila kao instruktor. Budući da sam u osnovi fizičar, bila sam vrlo sumnjičava kad je prvi put počelo da mi se događa „viđenje“ energetskog fenomena oko ljudskih tela. Ali kako je taj fenomen ostajao čak i kad bih čvrsto zatvorila oči da bih ga

izbrisala i oterala od sebe, počela sam da ga posmatram pažljivije. I tako je počelo moje lično putovanje, koje me je vodilo u meni nepoznate svetove, potpuno menjajući način na koji sam doživljavala stvarnost, ljude, univerzum i svoj odnos prema svemu tome.

Videla sam da je energetsko polje usko povezano sa zdravljem čoveka. Ako je osoba bolesna, to će se pokazati u njenom energetskom polju kao poremećaj protoka energije i/ili energije koja stagnira i zaustavlja protok i pojavljuje se u tamnim bojama. Nasuprot tome, zdrava osoba pokazuje svetle, jasne boje koje teku lako u uravnoteženom polju. Te boje i oblici vrlo su specifični za svaku bolest. VOP je izuzetno vredan u lecarskom i psihološkom savetovanju. Koristeći se VOP-om, postala sam stručnjak za dijagnozu psihičkih i psiholoških teškoća i za pronalaženje načina da se one reše.

S VOP-om mehanizam psihosomatskih oboljenja leži nadohvat ruke. VOP otkriva kako je najveći broj bolesti započet u energetskim poljima, a zatim, s vremenom i životnim navikama, prenesen u telo, gde se pokazuje u vidu ozbiljnih oboljenja. Često je izvor ili početni uzrok tog procesa povezan sa psihološkim ili fizičkim traumama ili čak kombinacijom jednog i drugog. S obzirom na to da VOP otkriva kako je bolest započela, takođe otkriva i kako treba „obrnuti“ proces bolesti.

U procesu učenja da se polje vidi takođe sam došla do saznanja kako se odnositi svesno prema njemu, kao i prema svemu drugom. Mogu da manipulišem sopstvenim poljem kako bih

njime delovala na polje neke druge osobe. Ubrzo sam naučila kako treba da se uspostavlja ponovna ravnoteža u nezdravom energetskom polju tako da osoba može da se vrati u zdravo stanje. Štaviše, otkrila sam da mogu da primam informacije o izvoru pacijentove bolesti. Ta informacija, izgleda, dolazi od nečega što se može objasniti kao neka inteligencija koja je jača od moje ili onoga što se obično smatra mojim bićem. Proces primanja informacije na taj način popularno se zove kanalisanje. Kanalisana informacija dolazila bi u obliku reči, pristupa ili simboličnih slika koje bi ulazile u moj um u času dok uspostavljam ravnotežu u pacijentovom energetskom polju. Kad činim to, uvek sam u izmenjenom stanju svesti. Postala sam sposobnija da primljenu informaciju kombinujem s raznim načinima korišćenja VOP-a (kanalisanje ili viđenje). Povezivala bih ono što sam primila ili u simboličnu sliku u svom umu ili u direktnu verbalnu poruku sa onim što sam videla u energetskom polju. Recimo, u jednom slučaju direktno sam čula „Ona ima kancer” i videla crnu tačku u ženinom energetskom polju. Crna tačka odgovarala je i po veličini, i po obliku, i po mestu i rezultatima koji su kasnije dobijeni na skeneru. Ta kombinacija primanja informacije i korišćenja VOP-a postala je vrlo delotvorna i ja imam vrlo mnogo uspeha u svakom pojedinačnom opisu pacijentovog stanja. Takođe primam informaciju i o samopomoći koju bi pacijent

trebalo da sprovodi tokom terapije. Taj proces obično podrazumeva seriju terapeutskih seansi koje traju više od nekoliko nedelja ili meseci, što zavisi od ozbiljnosti bolesti. Terapeutski proces podrazumeva uravnoteženje polja, menjanje životnih navika i suočavanje sa inicijalnom traumom i njeno rešavanje.

Osnovno je da treba da se suočimo s dubljim značenjem svoje bolesti. Treba da se zapitamo šta ta bolest meni znači? Šta mogu da naučim iz nje? Bolest može da se vidi i samo kao obična poruka vašeg tela koje vam se obraća. *Sačekaj malo, nešto nije u redu. Ne slušaš celog sebe, ne obraćaš pažnju na nešto što je veoma važno za tebe. Šta je to?* Izvor bolesti zahteva da bude istražen ili na taj način, ili na psihološkom ili emotivnom nivou, na nivou razumevanja, ili jednostavno na nivou promene nečijeg stanja kog čovek ne mora da bude svestan. Povratak u zdravlje zahteva mnogo više ličnog rada i promene od prostog uzimanja pilula koje vam je prepisao doktor. Bez promene ličnosti možete stvoriti drugi problem, koji će vas vratiti izvoru koji je i stvorio početnu bolest. Shvatila sam da je izvor osnovni ključ. Suočavanje s njim i njegovo rešavanje obično zahteva promenu života, što, u krajnjoj instanci, vodi do spoznaje da je taj život usko povezan sa suštinom bića. Sve nas to dovodi do dubljeg dela nas samih, koji se ponekad zove nad-ja ili božanska iskra.